

ایران، بهار، سالنامه نثر و شعر

بسم الله الرحمن الرحيم

۸۲۲/۹۶۹۹ - ۱۳۵۱ - ۱۳۹۹

www.ketab.ir

داستان‌های مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

۱۳۵۱ - ۱۳۹۹

۱۳۵۱ - ۱۳۹۹

نویسنده: بهادر شرفخانی

مثنوی معنوی

مثنوی معنوی

بخش بین المللی کتاب راونیز

کد پستی - ایران - تهران ۱۴۱۷۳-۱۱۶۶۶

۶۶۴۰۱۵۴۶ - ۶۶۹۶۱۴۹۸

telegram: @ravniz

- نام کتاب: داستان‌های مثنوی معنوی
- ناشر: داریوش
- نویسنده: بهادر شرفخانی
- چاپ، صحافی: فرشویه
- لیتوگرافی: مینیاتور
- نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۶
- تیراژ: ۵۰۰ نسخه
- شابک: ۹۷۸-۶۰-۷۴۸۰-۱۵-۴

سرشناسه	: شرفخانی / ناشر
عنوان و نام پدیدآور	: داستان‌های مثنوی معنوی
مشخصات نشر	: داریوش، ۱۳۹۶
مشخصات ظاهری	: ۱۱۲ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۰-۷۴۸۰-۱۵-۴
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
رده بندی کنگره	: ۵۱۳ / ۵۲۱
رده بندی دیویی	: ۱۲۴ / ۶۴۸۱
شماره کتابشناسی ملی	: ۱۳۷۸۹۳

* راونیز یکی از شهرهای دوره هخامنشی در استان خراسان شمالی است

کلیه حقوق این اثر متعلق به ناشر می باشد.

داستان‌های مثنوی معنوی

مقدمه

جلال‌الدین محمد بلخی معروف به مولانا، مولوی و رومی (۶ ربیع‌الاول ۶۰۴، بلخ یا وخش - ۵ جمادی‌الثانی ۶۷۲ هجری قمری، قونیه) (۱۵ مهر ۵۸۶ - ۴ دی ۶۵۲ هجری شمسی) از مشهورترین شاعران ایرانی پارسی‌گوی است نام کامل وی «محمد ابن محمد ابن حسین حسینی خطابی بلخی» بوده و در دوران حیات به القاب «جلال‌الدین»، «خداوندگار» و «مولانا خداوندگار» نامیده می‌شده‌است.

در قرن‌های بعد (ظاهراً از قرن ۹) اقباق «مولوی»، «مولانا»، «مولوی رومی» و «ملای رومی» برای وی به کار رفته‌است و از برخی از معارش تخلص او را «خاموش» و «خَمُوش» و «خامُش» دانسته‌اند. زبان مادری وی پارسی بوده‌است.

مولوی زاده بلخ خوارزمشاهیان (خراسان در ایران بزرگ افغانستان کنونی یا وخش) [نیازمند منبع] بود و در زمان تصنیف آثارش (همچون مثنوی) در قونیه در دیار روم

می‌زیست.

با آنکه آثار مولوی به عموم جهانیان تعلق دارد، ولی پارسی‌زبانان بهره خود را از او بیشتر می‌دانند، چرا که حدود شصت تا هفتاد هزار بیت او فارسی است و خطبه‌ها و نامه‌ها و تقریرات (تعالیم او به شاگردانش که آن را ثبت کردند و به فارسی غیرادبی و روزانه است) او نیز به فارسی می‌باشد؛ و تنها حدود هزار بیت عربی و کمتر از پنجاه بیت به زبانهای یونانی/ترکی (اغلب به طور ملمع در شعر فارسی) شعر دارد.

پارسی گو گویا نازی‌تر است / عشق را خود صد زبان دیگر است
و پسر مولانا نیز چندان بناب اعتراف خودش در زبانهای ترکی/یونانی خوب روان نبوده است:

بگذر از گفت ترکی و رومی / که از این اصطلاح محرومی
گوی از پارسی و تازی / که در این دو همی خوش تازی
آثار مولانا به علاوه مناطق فارسی زبان، تأثیر فراوانی در هند و پاکستان و ترکیه و آسیای میانه گذاشته است. آثار مولانا تأثیر فراوانی روی ادبیات و فرهنگ ترکی نیز داشته است.

داستان‌های مثنوی معنوی

دلیل این امر این است که اکثر جانشینان مولوی در طریقه تصوف مربوط به او از ناحیه قونیه بودند و آرامگاه وی نیز در قونیه است.

ای بسا هندو و ترک همزبان ای بسا دو ترک چون بیگانگان

برخی مولوی شناسان (از جمله عبدالحسین زرین کوب) بر آن‌اند که در دوران مولوی، زبان مردم کوچه و بازار قونیه، زبان فارسی بوده است. جلال الدین همایی در این رابطه به این بیت پسر مولانا (که پس از چند بیت غریبی آن را سرود) اشاره می‌کند

فارسی گو که جمله دریابند گرچه زین غافلاند و در خوابند

جلال الدین محمد بلخی در ۶ ربیع الاول (برابر با ۱۵ مه ماه) سال ۶۰۴ هجری قمری در بلخ زاده شد. پدر او مولانا محمد بن حسین خطیبی معروف به بهاء الدین ولد و سلطان العلماء، از بزرگان صوفیه و مردی عارف بود و نسبت خود را به احمد غزالی می‌پیوست.

